

Milloin arki muuttui luksukseksi?

TEATTERI

Radikaaleinta on arki. Teatteri 2.0:n yhteistuotanto Tampereen teatterin, Joensuun kaupunginteatterin ja Rovaniemen Teatterin kanssa. Kantaesitys Tampereen teatterin Frenckell-näyttämöllä. Käsikirjoitus Taija Helminen, ohjaus Saana Lavaste, äänisuunnittelu Sinikka Isoniemi, valosuunnittelu Miika Hiltunen, lavastus Iiris Routa, tarpeisto Marja-Leena Niittymäki, dramaturgi Emilia Pöyhönen, rooleissa Johannes Korpijaako ja Marja Myllylä.

TEATTERI 2.0:n esitykset ovat kuin ankkureita. Ne kiinnittävät katsojan vakavaan aiheeseen, mutta pitävät pinnalla, vaikka näyttämölle vyöryttäisiin miten karuja tosiasioita tahansa.

Miten muuten voisi olla mahdollista, että katsoja pystyy ajattelemaan niiden jälkeen ilmastomuutosta, metsiensuojelua ja nyt *Radikaaleinta on arki* -esityksen jälkeen prekariaatin arkea vähän selvemmin, terävämmiin

Johannes Korpijaako ja Marja Myllylä *Radikaaleinta on arki* -esityksessä.

ja jäsenyneeemmin?

Saana Lavasteen ohjaamassa ja Taija Helmisen käsikirjoittamassa dokumentaarisessa arki-komediassa on sama aihe kuin kolme vuotta sitten julkaistussa pamfletissa, jossa puitiin prekariaatin asemaa.

Esityksen materiaali on kerät-

ty Joensuussa, Rovaniemellä ja Tampereella järjestetyissä teatterityöpajoissa, joihin osallistui hyvin vaihtelevissa työoloissa olevia ihmisiä.

Radikaaleinta on jo oikeastaan se, että puhe arjesta edes aloitetaan. Marja Myllylä ja Johannes Korpijaako esittävät sydämet

sulattavalla lämmöllä henkilöitä, joiden elämää haurastuttaa työelämän epävarmuus.

ESITYS nappaa satuttavasti ja omaperäisin oivalluksin kiinni siitä, miten absurdiä työelämä on sille yhä kasvavalle joukolla ihmisiä, joiden työtilanteet eivät mahdu siihen ainoaan hyväksytyyn kaavaan. Kaaos syövyttää normaalin perhe-elämän.

Optimististen henkilöiden rinnalla kuljetetaan kadonneen Eri-ka Niemen tarinaa, jonka kautta esityksessä kysytään, miksi ihmisarvo määrätty työelämän mukaan.

Dokumenttimateriaalista syntävässä tarinoiden mosaikissa riittää myös riemastuttavan karttisia kokemuksia, kuten videoblogia pitävän Jussin itse itselleen järjestämät soolopikku-

joulut tai kertomus määräaikaista puskevan nuoren freelancerin kateudesta eläkepäiviä viettämään menevän miehen lahjaksi saamaa Leatherman-monitoimiveistä kohtaan.

Pienistä havainnoista piirtyy harvoin yhtä tarkkaa yhteiskunnallista analyysia.

KOMPAKTI lavastusratkaisu kätkee sisäänsä nopeasti muuttuvan tilan laatikoineen, pöytineen ja telineineen. Muutamat videovälähdykset Etelä-Euroopan työttömistä nuorisojoukoista muistuttavat totuudesta. Aina joku hyötyy työttömyydestä.

Esityksessä ei heittäydytä maakaamaan vakavan aiheen ääreen. Siinä näytetään arjen kokemuksista puhumisessa piilevä vallankumouksellinen voima.

Maria Säkö